

כניסת השבת – 18.54
יציאת השבת – 20.04
רבנו תם (72 דקות זמניות) - 20.46
(אופק חדרה)

מתוק מדבש

יום שישי בשעה 17.54 שיעור 'בואי כלה'
על פרשת השבוע: (להאזנה 03-6171111)
ביום שבת קודש 17.00 דרשה ושיעור
מנחה בשעה 18.00
ביהכ"נ 'בית יוסף' א.ת.ג, אולגה
פרוכים הפאים בע"מ

שנה תשיעית - גיליון 355
פרשת אמור תשפ"ג

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י
הרב ברוך בוקרה שליט"א
פסתי הכנסת 'פית יוסף' ו'אפסת אחים' אפסת אולגה
ניתן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלשון' בטלפון 073-2951228

למה מדליקים מדורות בל"ג בעומר?

א. המדורות הם נרות נשמה לר' שמעון בר יוחאי זיע"א
ב. כשנפטר רשב"י היה הבית מוקף אש רוחנית.
ג. ל"ג בעומר הוא היום החמישי בשבוע החמישי לעומר
ובמזמור 'הבו לה' בני אלים' ישנם שבעה קולות: קול ה'
על המים... והקול החמישי הוא 'קול ה' חוצב להבות אש'
ולכן מדליקים מדורות אש (טעמי המנהגים)
ד. מנהגי האבלות עד ל"ג בעומר מזכירים לנו לנהוג כבוד
זה בזה. אבל מה יזכיר לנו לנהוג כבוד גם לאחר ל"ג
בעומר? התשובה היא המדורות, שהרי מובא בגמרא
(ברכות מג' ע"ב) 'נוח לו לאדם שיפיל עצמו לתוך כבשן האש
ואל ילבין פני חברו ברבים' ומי דרש זאת? רבי שמעון בר
יוחאי ('חוק וזמן דיי'ן בשם ה'אור מופלא')
ה. הַטַּעַם לֵעֲשֹׂת תַּפְלוּת הַאֲדָמָה מִכַּנְיִסִּים מִדְּמִיּוֹת
מתוק מדבש

הסיבה לכך אומר ה'תפארת היא כיוון שמעבר למומים
המנויים בתורה הפוסלים כהן מן העבודה, יש מום נוסף
שלכאורה לא כתוב, והוא כאשר לכהן חסרה 'אהבת
ישראל' שהייתה לאהרון הכהן.
וזהו שמוסיפה התורה (בפסוק כא') 'כל איש אשר בו מום
מזרע אהרון הכהן המום שלו הוא שאין לו את תכונת
אהבת ישראל, כראוי למי שהוא 'מזרע אהרון הכהן'.
כהן כזה 'לא יגש להקריב את אישיו ה'...' מתוק מדבש!

**שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו
ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה לה' (כב', כז')**
מדוע נמנו רק שלושת הבהמות הללו שור כבש ועז?
מסביר חכם מנחם מנשה זיע"א בספרו 'אהבת חיים':
שלושת המינים הללו הם כנגד שלושת סוגי האנשים:
צדיק בינוני ורשע. השור הוא כנגד הבינוני - פעמים נוגח
ופעמים רגוע, העז כנגד הרשע כמו שנאמר 'העז איש רשע
בפניו' וכן 'עז פנים לגהינם' והשה התמים והטהור הוא
כנגד הצדיק.

ונראה לי לומר בס"ד שלזה רומז הפסוק 'שור או כבש או
עז כי יולד' גם הצדיק גם הבינוני וגם הרשע נולדים לעולם
הזה נקיים וטהורים 'והיה שבעת ימים תחת אמו' שזה ימי
שנותיהם בעולם הזה, אבל 'מיום השמיני והלאה' דהיינו
לאחר מותם 'ירצה לקרבן אשה לה' הם ייקראו לתת דין
וחשבון לפני ה' יתברך. מתוק מדבש!

ובציון ילדים מילתא דגדלותא

תלמידה בכיתה יב' ניסתה לנארה ואמרה: 'מיכל'
עושה לידי מתנהגת כמו תינוקת' 'למה?' שואלת
המורה 'היא לקחה לי את המורה מהצדף.'

וכי תזבחו זבח תודה לה' לרצונכם תזבחו (כב', כט')
כיצד יכול יהודי להודות לבוראו? הרי מה שתעשה לא
יהיה אפילו פרומיל של התשלום, וכמו שאומר דוד המלך
'מה אשיב לה' כל תגמולהי עלי...'
התשובה היא, ע"י ביטול הרצון שלנו מפני רצונו, בכל פעם
שאתה מכניע את תאוותך כי הדבר אסור, זהו קרבן 'אשה
ריח ניחוח לה'...

לפי זה מוסבר הפסוק כך 'וכי תזבחו זבח תודה לה'... אם
תרצה להודות לה' על כל שהוא מעניק לך, איך תעשה
זאת? ע"י 'לרצונכם תזבחו' תזבחו לה' את רצונותיך, בכל
מעשה שאתה עומד לעשות תשאל רגע לפני את עצמך
האם ה' מרשה? האם הדבר מותר? וזהו 'קרבן התודה'
הגדול ביותר... מתוק מדבש!

ונסכו יין רביעית ההין (כג', יג')
הרב אביאל בוארון שליט"א (נשלח לר"ש לוונשטיין שליט"א)

**אמור אל הכהנים בני אהרון ואמרת אליהם לנפש לא
יטמא בעמיו (כא', א')**
רש"י- **אמור ואמרת** - להזהיר גדולים על הקטנים
ויש לשאול: מדוע נאמר 'אמור אל הכהנים בני אהרון וכי
יש כהנים שהם לא בני אהרון?
מתרץ נפלא החתם סופר זיע"א: שלמה המלך אומר 'אל
תוכח לץ פן ישנאך הוכח לחכם ויאהבך' וביארו בעלי
המוסר: כאשר אתה מוכיח יהודי, אל תרד עליו ותשפיל
אותו, כי אם כך אתה עושה אותו לץ ואז הוא ישנאך ולא
יקבל את התוכחה.

הדרך הנכונה היא, להראות לו כמה הוא מכובד ולא
מתאים לו להתנהג כך. וזהו 'הוכח לחכם' שתראה לו
שהוא חכם אז 'ויאהבך' - התוכחה תתקבל על ליבו.
רמז לכך מהפסוק הנ"ל: 'אמור אל הכהנים בני אהרון'
דהיינו כשאתה רוצה להעיר לכוהנים על דבר לא טוב
שעשו, תאמר להם שהם הרי 'בני אהרון' והם נכבדים
מאוד ולכן 'לנפש לא יטמא בעמיו' וממילא הדברים
יתקבלו. מתוק מדבש!

**איש מזרעך לדורותם אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב
לחם א-לוקיו (כא', יז')**

פסוק זה בא להורות שכהן שיש בו אחד מן המומים
המנויים בפרשה נפסל מלהקריב קרבנות בבית המקדש.
אז מדוע אם כן, התורה אומרת שוב: **כל איש אשר בו מום
מזרע אהרון הכהן לא יגש להקריב את אישיו ה' (כא', כא)?**
הרי זו כפילות לכאורה מיותרת?
מתרץ נפלא ה'תפארת שלמה' זיע"א: כהן שיש לו שנאה
לאחד מן הקהל שנמצא בבית הכנסת, לא יכול לעלות
לדוכן לברכת כהנים. (ראה ילק"ו סי' קכח ס' צח) והטעם כיוון
שלא יכול לברך 'וציוונו לברך את עמו ישראל באהבה'.

הביא מכאן רמז לסגולה המובאת למרוח מעט מהיין של ההבדלה לפני סעודה רביעית על עצם הלז הנמצאת בעורף ולומר 'הריני מאמין בתחיית המתים' (ראה סדר הבדלה בסידור 'איש מצליח')
עצם הלז נקראת גם 'נסכו' ויש קבלה בחז"ל שעצם זו לא נרקבת אחרי מות האדם וממנה ייבנה הגוף בתחיית המתים. כמו כן, עצם זו לא ניזונה משום סעודה שהאדם אוכל, זולת מתוספת הסעודה רביעית במוצאי שבת.
וזה שנאמר: 'ונסכו' - העצם הזו (נסכו) ממה היא ניזונה? אומר הפסוק 'יין רביעית ההין' רמז ליין של ההבדלה ולסעודה הרביעית במוצאי שבת קודש **מתוק נעדר!**

ובצוין 'תוספת' מילתא דפדיונותא

צופר נידע לבוס עלו ואור: תנשא, אין לי ככר כח, הרבה חכרות רודפות אחרי, אלא אתה מצלח לי את הנשכרות ב-1,000 ש"ח אלא צלח.
המנהל שפחד לאבד את הצופר אישר את ההצלחה.
אחרי חודש שלום המנהל את הצופר ואלו: תלמיד, כחתי' הילחף אינה חכרות רדפו אחריק?
צונה הצופר: 'חכרת תנשא, בלק, חכרת האשראי וצוד...'

וספרתם לכם... שבע שבתות תמימות תהיינה (כג', טו')

ידידי הרב דן מחבר שליט"א שלח לי חידוש נפלא:
הקדמה: ידועה ההלכה בספירת העומר שאם אדם שכח לברך בלילה, הוא סופר ביום ללא ברכה ויכול להמשיך שאר הימים לברך, ואם שכח כלל גם למחרת, אינו יכול להמשיך בשאר הימים לברך.
רמז להלכה הזו בפסוק (דברים כ"ד, ט"ו) 'ושכחת עומר בשדה לא תשוב לקחתו' כדלקמן: אם קרה 'ושכחת עומר' שכחת לברך על ספירת העומר, אז הדבר תלוי, אם זה 'בשד' ה' ראשי תיבות: ב'יממה ש'לימה ד'לג ה'ברכה כלומר, אם שכחת גם למחרת, הפסדת את הברכה ומכאן ואילך תספור בלי ברכה.
אבל אם ל'א' ראשי תיבות לילה אחד לא ספרת אבל ביום ספרת בלי ברכה, אז 'תשוב לקחתו' ראשי תיבות ת'ספור ש'בועות ו'ימים ב'ברכה. **מתוק נעדר!**

ויקוב בן האשה הישראלית את השם ויקלל... ושם אמו שלומית בת דברי למטה דן (כד', יא')

מדוע מדגישה התורה מי הייתה אמו של המקלל?
אומר ה'תפארת שלמה' מראדומסק זיע"א: מכאן למדנו שהעושה עבירה מקלקל את תולדותיו (שהרי אביו היה מצרי והבן היה פרי באושים וראה ברש"י) וידוע הרי שמידה טובה מרובה ממידת פורענות פי חמש מאות. אם כן, לאילו תולדות יזכה זה שמברך את ה' וכל ברוכותיו הם במתינות, בקול רם ובכוונת הלב.
הוא בוודאי יזכה לזרע קודש - פרי הילולים... **מתוק נעדר!**

רציון וסיפור - מצלת השנה במצוות...

אמור אל הכהנים... ואמרת אליהם... (כא', א')
רש"י: אמור ואמרת - להזהיר גדולים על הקטנים.

מה הכוונה להזהיר גדולים על הקטנים?
נפתח ברשותכם בסיפור שהיה: הרב משה פיינשטיין זצ"ל סיפר כי זכה להכיר שני יהודים (לצורך הסיפור ראובן ושמעון), בעלי משפחות שונות ששניהם היו מהמהגרים מאירופה לארה"ב וחיפשו עבודה. הבעיה הגדולה הייתה שבכל המקומות המוצעים הוצבה דרישה של הבעלים לעבודה של שבעה ימים בשבוע.
הניסיון היה גדול והם עמדו בו ולא הסכימו לעבוד בשבת ויתרו על הרבה מאוד כסף...
היו גם הרבה פעמים ששניהם התחילו לעבוד במפעל מסוים כשיום אחד הם קיבלו דרישה לעבודה בשבת הם לא הסכימו ומיד קיבלו מכתבי פיטורין.
הרב פיינשטיין סיפר כי הוא עקב אחרי שני היהודים. והנה, בעוד שראובן זכה שכל בניו גדלו והיו גדולי תורה וגם הם העמידו משפחות יהודיות לתפארת, שמעון לעומתו, לא רווה נחת יהודית מידי אשר גדלו ופרקו מעליהם עול תורה ומצוות.
הרב החליט לבדוק את העניין וחקר את הנהגותיהם. ומה שהתברר היה מדהים...

כששמעון היה מקבל את מכתב הפיטורין היה מגיע בפנים עצובות ונפולות. 'מה קרה אבא?' שאלו אותו ילדיו 'אל תשאלו, פיטרו אותי כי לא הסכמתי לעבוד בשבת... אין מה לעשות, קשה להיות יהודי... והיה בוכה בעיצובו.

לעומת זאת ראובן היה מגיע, מכנס את ילדיו ומכריז: 'ילדים יקרים, איזו זכות זכינו, ברוך ה' עמדנו בניסיון, זכינו לקיים את רצון ה'...' והיה רוקד עם ילדיו בשמחה ובטוב לבב תוך כדי שהוא משלב פסוקי אמונה בה'...
אומר הרב פיינשטיין: הבנים של שמעון ראו את העצב של האבא והבינו כי המצוות מגבילות, להיות יהודי זה כובל אותך ומונע כביכול ממך להתקדם ולהצליח, ואם כך למה להתאמץ? ולכן פרקו עול רחמנא ליצלן!
לעומת זאת, בניו של ראובן ראו את השמחה של האבא ופשוט הפנימו לעצמם, שמה שמביא לאדם את האושר האמיתי הוא לא הכסף והכבוד, אלא העמידה בניסיונות, והנאמנות ליהדות ולמצוות התורה הקדושה.

אחים יקרים! להזהיר גדולים על הקטנים - אומר הרב יצחק זילברשטיין שליט"א: עלינו הגדולים להיות זוהרים ושמחים בקיום המצוות, לשדר ולהקרין לילדים הקטנים שאין אושר גדול יותר מאשר קיום מצוות היהדות.
לדוגמא: אתה מהדר לקנות בשר ועוף בהכשרים מהודרים, זה עולה יקר יותר, אל תתלונן על כך בבית, להיפך תאמר 'תודה לה' שזיכנו אותנו' ישאלו אותך 'כמה עלה?' תענה 'חינם, אמרתי שזה לכבוד שבת קודש ואין לי ספק שה' ישלם לי...' או כאשר מוותרים ולא אוכלים במקום שאין תעודת הכשר למהדרין, תאמר 'כל הכבוד ילדים עמדתם בניסיון אבא קונה לכם הפתעה' וכיו"ב...
כאשר אנחנו הגדולים נהיה 'זוהרים' ושמחים בקיום המצוות אין ספק שהזהרה הזו יקרין וישפיע על הקטנים.

ה' יזכנו, אמנן! שבת שלום ומבורך!!!

לע"נ: אבי מורי ממוס בן גזרה ז"ל ואמי מורת גיטה בת מנטה ז"ל
מור חמי ר' עמרם בן רחל ז"ל / יעקב בן רבקה ז"ל
יחזקאל מצלאוי בן רחל ז"ל / תמר בת מוזל ז"ל / יהודית בת אסתר ז"ל
מימון ספיר בן מוזל טוב ז"ל

להעלאת: דקל מלכה - להעלחה / אורי ישראל - רפוי"ש
סיון בת ימנה - רפוי"ש / אהרון בן מסעודה - רפוי"ש
דוריאן הוריה בת נעמי ונועם חן בת שולה - רפואה שלימה